

Ole Jørgen Kristiansen (36) sa opp jobben for å fikse flipperspill. Nå lever både han og kona Elisabeth av det.

Nese for flipper

«SPJOOIOIOOOIING... Bad move, human!», runger en raspende basstemme. Du må gjerne tilte, men regn med å få kjeft av spilllets vokter. I dette tilfellet Centaur, en halvmenneskelig skikkelse med svulmende muskler og en enda mer svulmende babe på sykkelen. Ole Jørgen (36) og Elisabeth (28) Kristiansens kontor blinker og bråker som et tivoli. 16 flipperspill står langs veggene. Noen er nye og trenger eiere, andre en pleiende hånd.

Det begynte med at de ønsket seg en hobby. Noe som kunne dra dem opp av sofaen og vekk fra skjermen.

– Mekke biler kunne noen andre gjøre. Men hva hadde egentlig skjedd med de gamle flipperspillene?

De fleste var fratatt strømmen og forvist til mørke lagerrom under barer og kaféer, viste det seg. Hva med å børste støvet av flipperne og hjelpe de gamle eierne å selge dem? God idé, syntes den første som ble kontaktet. Han lastet sine 17 hvilende flipperspill i lastebilen fra Oslo og dro rett til Sandefjord.

– Vi hadde ikke lager, så vi lånte plass hos brodern, og satte i gang med å plukke fra hverandre maskinene, vaske, pusse og skru dem sammen igjen. Og så la vi dem ut for salg på QXL, forteller Ole Jørgen.

– Og endte med å få så mye som 15 000 for én maskin.

EKTEPARET KRISTIANSEN hadde fått noe å henge fingrene i. Og de oppdaget snart følgende:

1. Det finnes bare én gjenværende flipperspillprodusent i verden.

2. Den samme verdenen er full av sultne flipperspillsamlere.

Kunne de fikse flipperen i kjelleren? Og kunne de hjelpe en stakkars franskmann med å erstatte en brukket del?

– Vi tror det må komme av alle de store samler-forumene på nettet. Jungeltelegraf. Plutselig tok det bare helt av. Siden pågangen var så stor, fant vi ut at vi skulle registrere enkeltmannsforetak som vi kunne drive på fritida, sier Ole Jørgen.

De fikk hjelp av venner til å utvikle et vare- og logistikksystem, og startet nettstedet www.parts4pinballs.com.

1. november 2004 begynte kulene å rulle. Elisabeth var hjemmewærende med barna. Ole jobbet fulltid i IT-bransjen. Men begge fant seg hengende

over den nye hobbyen til langt på natt.

– Vi diskuterte lenge om jeg skulle slutte i jobben, om vi skulle tørre å satse på dette. Vi fant ut at går det ikke, så går det ikke. Det er om å gjøre å ta første steget utfor stupet, og håpe at det er et usynlig platå der, sier Ole Jørgen.

Så hoppet de. Og 1. oktober i fjor var hobbyen til Ole Jørgen blitt jobben hans.

– Det var akkurat i rett tid, for da tok det helt av på nettet. Mot slutten av året hadde vi 600 000 treff i måneden, fordelt på 8 000 unike brukere. Årsresultatet ble 2,9 millioner i omsetning og 900 000 i overskudd. Fortsetter det sånn, må vi jo ansette.

OLE JØRGEN holder fram ei hånd full av gummi.

– Strikker er noe som finnes i absolutt alle maskiner, forteller han. Hver maskin består av minst 3500 deler. Hvis kontoret hans er et blinkende tivoli, er lagerrommet en fargesprakende godtebutikk.

Ole Jørgen var en av få 12-åringer som kom hjem med fortjeneste fra biljardhallen. Han var nemlig så god at han videresolgte bonusspillene han vant.

– Jeg husker en gang jeg runda det sjusifrede displayet to ganger. Etter to timer kom eieren og kasta meg ut, for ingen andre fikk spilt. Men jeg var jo ikke ferdig, altså.

Barndommens flipperspill fant han igjen i Tyskland.

Nå blinker det energisk i den gamle vindusfabrikken i Sandefjord. Enkeltmannsforetaket er blitt til aksjeselskap, og 90 prosent av omsetningen kommer fra delesalg til privatpersoner i hele Europa, Australia, USA og Canada. Markedsføringen begrenser seg til merket med firmalogoen på bilen.

– Butikken går av seg sjøl, salget bare øker og øker. Nettbutikken er åpen 24 timer i døgnet. På 17. mai tok jeg med ungene for å se borgertoget, og så dro Elisabeth opp for å pakke varer. Det er om å gjøre å ikke samle med leveringene. At vi feirer 17. mai i Norge, er det jo ingen andre som bryr seg om.

Tekst: **Linda Lund Nilsson**
lln@dagbladet.no

Foto: **Elisabeth Sperre Alnes**

VÅR ARBEIDSDAG:

Vi står opp seks - halvsju - sju, kler på barn, får dem til skolen. Så er det opp hit, sjekke hvilke ordrer som ikke ble pakket i går, printe ordrer som er kommet i løpet av natta, plukke, pakke, besvare mail. Det er mange som trenger hjelp. Og så leter vi veldig mye, ringer rundt og spør etter deler. Snakker med europeiske land på dagen, og USA etter 16. Da har de kommet seg på jobb. Og så har vi én i Australia vi snakker med rundt midnatt. Vi er her så mye vi klarer, og så drar én av oss hjem til de små, eller så kommer barna hit. De har sitt eget rom her, med tv og alt. Når du starter ditt eget firma, så er det slutt på 8 - 16-dagen.

VIKTIGSTE EGENSKAP FOR Å LYKKES:

Vi er så heldige at vi har hobbyen som jobb, så innsatsviljen ligger der automatisk. Vi startet jo dette uten å være helt klar over det. Vi hadde ikke peiling på hva dette skulle bli, men det er viktig å tørre å ta en sjanse.

BESTE RÅD:

Det beste er ikke råd, men tilliten jeg fikk av faren min. Som egentlig bare sa at «har du trua, så bør du gjøre det». Vi er også veldig glad i regnskapsføreren vår, han har mange gode råd. Når du har flinke folk til å hjelpe deg, trenger du ikke ha peiling på alt sjøl.

VERSTE RÅD:

Vi har ikke fått noen dårlige råd.

UUNNVÆRLIG:

Internett, det er der hele butikken vår er. Ellers går alt i tommeverktøy, fastnøkler, skiftenøkler. Har vi ikke tommeverktøy, så får vi ikke gjort noe som helst.

Hobbyjobb: Ole Jørgen (36) og Elisabeth Kristiansens hobby ble så omfattende at den tok over hverdagen. Sammen med barnedomskamerat og teknikerguru Per Monsen har de startet flipper-spillfirmaet Parts 4 Pinballs.